

DIVADLO PETRA BEZRUČE

T 11692 MTZO 23

VIKTOR ROZOV

ČLOVĚK HLEDÁ
RADOST

VIKTOR ROZOV

ČLOVĚK HLEDÁ RADOST

Veselohra o dvou dějstvích

Překlad Sergej Machonin

Režie: Jan Kačer Výprava: Luboš Hruža

Kostýmy: Slávka Čiháková

Písně: Petr Mandel

Osoby a obsazení:

Klaviđe Vasiljevna Savinová . . .	S. Šimberová
Fjodor	Luděk Eliáš
Tafána	J. Třebická
Nikolaj	Rostislav Volf Jindř. Tuláček
Oleg	Miloš Jahoda Rostislav Volf
Lenočka, Fjodorova žena	R. Havelková Marie Viková
Ivan Nikitič Lapšin	J. A. Stehlík
Gennadij, jeho syn	V. Martinec
Taisa Nikolajevna	Marie Viková R. Havelková Jana Kočková
Marina, její dcera	Josef Kříž
Leonid Pavlovič	Antonín Lipský
Vasilij Ippolitovič, soused	Antonín Lipský
Fira Kantorovičová	M. Albínová
Věra Tretjakovová	Š. Ranošová

Inspicients Jindřich Tuláček

Text sleduje Marie Pohludková

Stavby: Josef Drda s kolektivem

Světla: Jaroslav Řezáč s kolektivem

Výroba kostýmů: Slávka Čiháková

Vlášeny: Antonie Šnapková s kolektivem

Jako když chystám se k cestě
stojím a obzírám svět —
pevně mě, nohy mě, neste,
ať jdou vždy rovně a vpřed!

Kolik jen cestíček vede
tam, kde je za větrem kout,
tam, kde se vrká a přede
a bouře kde neslyšíš dout.

Já k jiné však chystám se cestě,
čeká mě veliký svět!
Pevně mě, nohy mě, neste,
ať jdu vždy rovně — a vpřed!

Hledáme všichni plný a radostný
život. Hledají ho postavy na jevišti.
ve městě, vzdáleném od nás tisíce
kilometrů, hledají jej i herci, kteří
tyto postavy představují. Snad i vy
takový život hledáte. Jde o to, najít
cestu, která skutečně vede k cíli.

Maminka: Člověk má příliš krát-
ký život, aby mohl třeba na čas
zrazovat svoje velké touhy. Tak by
nikdy nedošel k cíli.

Oleg: Koljo, než se! K čemu to
vůbec je! Lidi se ženi, místo, aby
dělali něco pořádného, kupují si
bachraté kredece — copak to je
život?

Tafána: A v tu dobu jsme vám vši-
chni měli jakési jasné čisté myšlen-
ky, dívají jsme se na život nějak
zešíroka — otevřeně.. a do dálky.

Lenočka: (dívá se na příborník)
Ty můj krasavečku! Moje potěše-
níčko! Kdybyste viděli, co jsem
kvůli němu všechno vystála! Ti
lidi, to je zvěř!

Lapšin: Nechtějí se mi líbit — ti
mladí... Moc velicí mudrcové z vás
rostou! Vědátoři! Jenomže myslí-
te zrovna naruby. Ono to má, pro-
sím, dotazy! To my známe, ty vaše
otázky! Máte nějak moc fištrona
a hubu jako šlejšíři!

Pomozme jeden druhému,
abychom brzo šťastný a
piný život našli, abychom
našli radost a krásu!